

O ti thelis*

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Îți amintești, iubito, când Elada
Ne-adăpostea pe țărmuri cu măslini
Și eu pe buze-ți tipăream dovada
Iubirii absolute? Peregrini

Prin insule de zei cutreierate,
Am poposit pe Milo-n asfințit
Și-am descifrat atâtea postulate
Pe trupul tău de valuri înflorit.

Egeea îmi alimenta ispita
Cu lacrimi reci de sare și nisip,
Iar tu-n amurg pășeai ca Afrodita
Să-ți oglindești în mare mândru chip.

- Îmi amintesc de plaje sidefii
De pielea ta de bronz ciocolatie,
Fteo ego i mimos ftes esi**
Că nu-i de-ajuns destinul-n poezie

Să ne unească... Uneori te chem,
În țara unde soarele e rege
Și dincolo de țărmuri de poem
Să nu ne îngrădească nicio lege.

Moro mou***, să ne pierdem pe alei
Umbrite de hibiscus și leandru
Să descifrezi dorința-n ochii mei
Când gură mi-o săruți atât de tandru.

*O ti thelis / Ό, τι θέλεις - orice vrei

** Fteo ego i mimos ftes esi / Φταίω εγώ ή μήπως φταις εσύ - sunt eu de vină sau poate tu ești vinovat

*** Moro mou / Μωρό μου - iubirea mea

Ioan Grigoraș & Liliana Trif